JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
SIEGBERT ALBER
15 päivänä maaliskuuta 2001 [1]

I Johdanto

1. Tällä kanteella Belgian kuningaskunta vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1994 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 6 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/358/EY [2] siltä osin kuin siinä ei myönnetä kantajalle 382 208 436 Belgian frangin (BEF) suuruista yhteisön rahoitusta niitä menoja varten, jotka ovat aiheutuneet kyseiselle jäsenvaltiolle vientitukien ennakkomaksujen suorittamisesta.

2. Komissio perusti päätöksen Belgiassa vuosina 1993 ja 1994 tehtyihin valvontajärjestelmän tarkastuksiin. Samanlaiset tarkastukset ja komission mukaan vakavina pidettävät puutteet olivat jo Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1993 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 23 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen 97/333/EY perusteena. [3] Belgia oli nostanut kanteen myös tämän päätöksen kumoamiseksi. Yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi kanteen kuitenkin 18.5.2000 asiassa C-242/97 antamallaan tuomiolla. [4]

3. Belgia perustaa kanteensa yleisesti asiassa C-242/97 esiin tuomiinsa seikkoihin ja esittää vain joitakin täydentäviä näkökantoja. Komissio vastaa samalla tavoin aikaisemman oikeudenkäynnin yhteydessä esittämiinsä näkökohtiin tukeutuen.

4. Ei ole tarkoituksenmukaista pohtia uudelleen yksityiskohtaisesti asiassa C-242/97 esitettyjä väitteitä. Asiaa on syytä tarkastella ainoastaan niiden kysymysten osalta, jotka ovat 18.5.2000 annetun tuomion jälkeen jääneet avoimiksi.

5. Tässä ratkaisuehdotuksessa keskitytään näin ollen pohtimaan seuraavia kysymyksiä:

— kanteen tutkittavaksi ottaminen tilanteessa, jossa uuden täydellisen kanne-

1 — Alkuperäinen kieli: saksa.

2 — EYVL L 163, s. 28 (annettu tiedoksi numerolla K(1998) 1124).

3 — EYVL L 139, s. 30.

4 — Belgia v. komissio (C-242/97, Kok. 2000, s. I-3421).

kirjelmän sijasta viitataan aiemmin vireillä olleen asian kannekirjelmään (A)

— korjausten ulottaminen koskemaan vuotta 1994 (B)

— Belgian hallituksen väite, jonka mukaan komission olisi pitänyt ottaa huomioon Belgiassa käyttöön otettu erityinen vehnän valvontajärjestelmä (C) [5]

— näkemys, jonka mukaan vilja-alalla tehtyä korjausta ei olisi pitänyt ulottaa koskemaan varastoinnin ennakkorahoitusjärjestelmää (D) [6]

— Belgian hallituksen väite, jonka mukaan Dendermonden (ranskaksi Termonde) tullitoimipaikassa oli tarkastajan lisäksi kolme muuta virkailijaa, jotka vastasivat naudanlihan tarkastuksista (E) [7]

— väite, jonka mukaan Sivafrostin varastoon varastoitaessa oli käytetty yksityiskohtaisia varastointiluetteloja (F) [8]

— komission virheellinen arviointi, jonka mukaan osa Dendermondessa tarkastetusta lihasta olisi ollut lehmänlihaa, vaikka todellisuudessa kyse oli ollut häränlihasta (G). [9]

6. Muilta osin ja etenkin sovellettavan lainsäädännön sekä jo ratkaistujen kysymysten osalta viitataan asiassa C-242/97 18.5.2000 annettuun tuomioon ja 21.10.1999 esitettyyn ratkaisuehdotukseen.

5 — Edellä alaviitteessä 3 mainitussa asiassa C-242/97 annetun tuomion 109 ja 114 kohta ja 21.10.1999 esitetty ratkaisuehdotus (Kok. 1999, s. I-3426, 164 kohta).

6 — Edellä alaviitteessä 3 mainitussa asiassa C-242/97 annetun tuomion 110 ja 115 kohta ja edellä alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 169 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

7 — Edellä alaviitteessä 3 mainitussa asiassa C-242/97 annetun tuomion 42 kohta ja edellä alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 70 kohta.

8 — Edellä alaviitteessä 3 mainitussa asiassa C-242/97 annetun tuomion 53 kohta ja sitä seuraavat kohdat ja edellä alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 90 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

9 — Edellä alaviitteessä 3 mainitussa asiassa C-242/97 annetun tuomion 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat ja edellä alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 87 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

II Asianomaisten vaatimukset

7. Belgian kuningaskunta vaatii kanteessaan, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.7.1998, että yhteisöjen tuomioistuin

1) kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1994 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 6 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/358/EY siltä osin kuin siinä ei myönnetä kantajalle 382 208 436 Belgian frangin (BEF) suuruista yhteisön rahoitusta niitä menoja varten, jotka ovat aiheutuneet kyseiselle jäsenvaltiolle vientitukien ennakkomaksujen suorittamisesta, ja

2) velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

8. Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) hylkää Belgian kuningaskunnan kanteen ja

2) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

III Asian oikeudellinen arviointi

A *Kanteen tutkittavaksi ottaminen*

9. Aluksi on selvitettävä, voidaanko nyt vireillä olevassa oikeudenkäynnissä ottaa huomioon Belgian hallituksen yleinen viittaus asiassa C-242/97 esittämiinsä seikkoihin.

10. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan kannekirjelmässä on esitettävä ainakin yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista. Työjärjestyksessä ei kuitenkaan määrätä siitä, missä määrin tämän sijasta voidaan viitata muihin asiakirjoihin ja erityisesti muihin oikeudenkäyntiasiakirjoihin.

11. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiassa ICI vastaan komissio [10] todennut, että yhteisöjen tuo-

10 — Asia T-37/91, ICI v. komissio, tuomio 29.6.1995 (Kok. 1995, s. II-1901, 43 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

mioistuimen oikeuskäytännön mukaan asiaa arvioitaessa huomioon otetaan kunkin yksittäistapauksen ominaispiirteet. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tämän perusteella jättänyt tutkimatta viittauksen sellaisiin oikeudenkäyntien yhteydessä esitettyihin asiakirjoihin, jotka eivät olleet kyseisessä asiassa *sisällöllisesti sitovia*. Se on kuitenkin kyseisessä asiassa ottanut tutkittavaksi viittauksen asiakirjoihin, jossa asianosaiset, asiamiehet ja asianajajat ovat samat, molemmat kanteet on nostettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa samana päivänä, molemmat asiat ovat käsiteltävinä samassa jaostossa ja niille on määrätty sama esittelevä tuomari ja riidanalaiset päätökset koskevat samoja markkinoita.

12. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen menettelytapa on perusteltu, koska tuomioistuimen sisäiseen järjestelyyn liittyvät toimet, kuten asian osoittaminen tietylle jaostolle ja tietylle esittelevälle tuomarille, eivät saa vaikuttaa siihen, mikä merkitys asianosaisten tietyille toimenpiteille annetaan. Periaatteessa tällainen viittaus pitäisi ottaa tutkittavaksi silloin, kun kaksi juttua on riittävän kiinteässä yhteydessä toisiinsa. Nyt tarkasteltavassa asiassa tällainen yhteys on olemassa, sillä oikeudenkäyntiä edeltävä vaihe on ollut suurelta osin samanlainen kummassakin asiassa (tarkastukset, kirjeenvaihto, sovitteluyritys) ja sen perusteella on tehty ratkaisuja, jotka koskevat kumpaakin asiaa. Myös asianosaiset ovat tältä osin yksimielisiä. On siten ainoastaan johdonmukaista, että kanteiden perustelut ovat samat. Merkitystä ei ole sillä, että kanteita ei ole nostettu samana päivänä.

13. Belgian hallituksen viittaus asiassa C-242/97 esittämiinsä asiakirjoihin on siten hyväksyttävä. Sama pätee komission tekemiin, kyseistä asiaa koskeviin viittauksiin.

B *Korjausten ulottaminen koskemaan vuotta 1994*

Asianosaisten vaatimukset ja niiden perustelut

14. Belgia väittää, että komission tarkastusten olisi pitänyt koskea varainhoitovuosia 1992 ja 1993 muttei varainhoitovuotta 1994. Belgian hallituksen edustaja on suullisessa käsittelyssä todennut, että kyseisten tarkastusten perusteella ei voida arvioida eikä siten näyttää toteen varainhoitovuonna 1994 tapahtuneita säännönvastaisuuksia. Komissio ei näin ollen olisi tarkastusten perusteella saanut ulottaa korjauksia koskemaan varainhoitovuotta 1994.

15. Komissio toteaa, että se oli suorittanut tarkastuksia vuoden 1994 syyskuussa ja marraskuussa ja että samassa yhteydessä oli tarkastettu myös Belgian toimipaikkojen hallintomenettelyä varainhoitovuonna 1994. Vaikka kyseisten asiakirjojen vastaavissa kohdissa mainittiin ainoastaan vuodet 1992 ja 1993, tämä ei vaikuta mitenkään siihen tosiseikkaan, että Belgiassa noudatettu käytäntö ei myöskään

vuonna 1994 ollut yhteisön oikeudessa asetettujen vaatimusten mukainen, mistä syystä korjaus on tehtävä myös kyseistä vuotta koskevien tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.

Kannanotto

16. Komissio suoritti tarkastuksensa vuonna 1994. Ne kohdistuivat myös kyseisenä ajankohtana Belgian tullitoimipaikoissa sovellettuihin valvontamenettelyihin. Vaikka onkin valitettavaa, ettei tätä seikkaa ollut mainittu tarkastuskertomuksissa, kyseisissä Belgian toimipaikoissa olisi kuitenkin ajankohdan perusteella ja viimeistään tarkastuksen suorittamisen yhteydessä pitänyt tiedostaa, että tarkastukset koskivat myös varainhoitovuotta 1994. Komissio saattoi siten hyödyntää tarkastustuloksiaan päättäessään varainhoitovuoden 1994 tilien tarkastuksen ja hyväksymisen yhteydessä tehdystä korjauksesta.[11] Samaan lopputulokseen on tullut myös sovitteluelin, jonka käsiteltäväksi Belgia saattoi asian.

17. Tämä väite on siten hylättävä.

11 — Näin 19.10.2000 esitetyssä asiaa C-278/98 koskevassa ratkaisuehdotuksessa vastaavanlaisen Alankomaiden esittämän arvostelun yhteydessä (Alankomaat v. komissio, tuomio 6.3.2001, Kok. 2001, s. I-1501, 97 kohta). Ks. Alankomaiden hallituksen muiden väitteiden osalta myöhemmin asiakirjassa esitetyt toteamukset, jotka soveltuvat periaatteessa myös nyt tarkasteltavaan tapaukseen. Yhteisöjen tuomioistuin on antamassaan tuomiossa vahvistanut tämän näkökannan paikkansapitävyyden (84 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

C *Korjausten ulottaminen vehnää koskevaan budjettikohtaan*

18. Belgia ei pidä hyväksyttävänä, että korjaukset on ulotettu vehnää koskevaan budjettikohtaan. Komissio on sen mukaan jättänyt tarkastamatta vehnän suurimman viejän eli U.B.M.-nimisen yrityksen, joka on varainhoitovuonna 1994 saanut 90 prosenttia vehnää koskevista vientituista. Komissio on näin ollen arvioinut asiaa puutteellisten tietojen perusteella.

19. Belgia on myös asiassa C-242/97 esittämässään, 2.2.1998 päivätyssä vastauskirjelmässä todennut, että Belgian viranomaisten U.B.M:lle lähettämän, 15.3.1994 päivätyn kirjeen seurauksena käyttöön oli otettu erityinen valvontajärjestelmä.[12] Kirjeen perusteella voidaan olettaa, että toimenpiteet oli ollut tarkoitus toteuttaa 1.4.1994 alkaen.

20. Aluksi on todettava komission 24.2.1997 tekemässään päätöksessä (C(97) 515 lopullinen) ilmoittaneen, että lisätiedot

12 — Ks. edellä alaviitteessä 3 mainittu tuomio asiassa C-242/97, 114 kohta, ja asiaa koskeva, edellä alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 164 kohta.

tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten oli esitettävä 28.2.1997 mennessä.

21. Määräajan jälkeen esitettyjä lisätietoja ei otettu huomioon. Menettely perustui asetuksen N:o 1723/72 1 artiklan 3 kohtaan, [13] joka kuuluu seuraavasti:

"Ottaen huomioon erityisesti kyseessä olevien tietojen hankkimiseksi tarvittavan työn laajuus, komissiolle voidaan toimittaa lisätietoja sen vahvistamaan eräpäivään asti. Jos edellä mainittuja tietoja ei ole toimitettu asetetussa määräajassa, komissio tekee päätöksensä niiden tietojen perusteella, jotka sillä on vahvistettuna eräpäivänä hallussaan, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tietojen toimittaminen myöhässä on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi oikeutettua."

22. Tämän mukaan komissio voi kieltäytyä vientitukien rahoittamisesta, jos kantaja kylläkin esittää tarvittavat todisteet mutta vasta komission asettaman määräajan jälkeen. [14]

23. Tällainen määräaika on perusteltu ainakin silloin, kun komission tarkastuksista on kulunut yli kaksi vuotta ja sovittelumenettelykin on jo käyty loppuun, kuten nyt tarkasteltavassa asiassa on tapahtunut. Tällöin asianomaiselle jäsenvaltiolle on nimittäin tarjottu riittävästi mahdollisuuksia esittää huomautuksiaan komission toteamuksista.

24. Edellä mainittuja, vasta asian C-242/97 yhteydessä esitettyjä seikkoja ei näin ollen voida ottaa nyt vireillä olevassa oikeudenkäynnissä huomioon. Tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tehtävä korjaus on siten perusteltu myös vehnää koskevan budjettikohdan osalta, ja väite on hylättävä.

25. Komissio väittää lisäksi, että sen suorittamien tarkastusten kohteena on ollut Amylum-niminen vehnää vievä yritys. Tätä komission väittämää seikkaa ei ole kiistetty. Komission edustaja on suullisessa

13 — EMOTR:n tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä annettu asetus, sellaisena kuin se on Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä annetun asetuksen (ETY) N:o 1723/72 muuttamisesta 25 päivänä helmikuuta 1986 annetussa asetuksessa N:o 422/86 (EYVL L 48, s. 31), kumottu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7 päivänä heinäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1663/95 9 artiklalla (EYVL L 158, s. 6). Asetusta kuitenkin sovelletaan tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen vuoteen 1995 saakka kyseinen vuosi mukaan lukien. Asetuksen N:o 1663/95 4 artiklan 3 kohta vastaa suurelta osin asetuksen N:o 1723/72 1 artiklan 3 kohtaa.

14 — Ks. asiassa C-27/94, Alankomaat v. komissio, 19.5.1998 esitetty ratkaisuehdotus (Kok. 1998, s. I-5581, 38 kohta ja sitä seuraavat kohdat); hyväksytty 1.10.1998 annettuun tuomioon ilman erillisiä perusteluja, tuomion 29 kohta; samoin jo asiassa C-197/90, Italia v. komissio, 8.1.1992 annetussa tuomiossa (Kok. 1992, s. I-1, 9 kohta), asiassa C-54/91, Saksa v. komissio, 22.6.1993 annetussa tuomiossa (Kok. 1993, s. I-3399, 13 kohta ja sitä seuraavat kohdat), asiassa C-41/94, Saksa v. komissio, 3.10.1996 annetussa tuomiossa (Kok. 1996, s. I-4733, 23 kohta), asiassa C-61/95, Kreikka v. komissio, 29.1.1998 annetussa tuomiossa (Kok. 1998, s. I-207, 45 kohta) ja asiassa C-59/97, Italia v. komissio, 18.3.1999 annetussa tuomiossa (Kok. 1999, s. I-1683, 37 kohta).

käsittelyssä viitannut myös toiseen seikkaan, jota ei ole kiistetty, eli todennut, että Amylumissa suunniteltiin viranomaisten kirjeen johdosta erityisiä tarkastustoimia, joita ei käytännössä koskaan toteutettu.

26. Komissio huomauttaa myös, että U.B.M. on varainhoitovuonna 1994 saanut 83,3 prosenttia korvauksista ennen 1.4.1994. Tätäkään seikkaa ei ole kiistetty. Erityinen valvontajärjestelmä olisi siten voinut koskea vain pientä osaa vehnää koskevista Belgian maksamista vientituista.

D *Korjauksen ulottaminen koskemaan vilja-alan varastoinnin ennakkorahoitusta*

27. Asiaa C-242/97 koskevan ratkaisuehdotuksen mukaan Belgia on tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tehtävän korjauksen osalta väittänyt vilja-alan varastoinnin ennakkorahoitukseen liittyen seuraavaa:

"Kolmanneksi Belgian hallitus väittää kanteessaan (toissijaisesti), että se on jo sovittelumenettelyssä viitannut siihen, että vilja-alan korjaus ei saa koskea menoja, joiden ei voida katsoa liittyvän vientitukien ennakkorahoitusjärjestelmään. Koska komission tarkastukset ovat koskeneet ainoastaan tätä ennakkorahoitusta, korjaus ei Belgian hallituksen mukaan olisi saanut koskea muita osa-alueita. Belgian hallitus on vastauskirjelmässään vielä todennut, että tarkastukset ovat koskeneet ainoastaan jalostuksen ennakkorahoitusta. Tästä syystä Belgia on jättänyt pois muuhun kuin jalostukseen tarkoitetun viljan laskuluettelot. Belgia on erehdyksessä jättänyt sovittelumenettelyssä mainitsematta nämä varastoinnin ennakkorahoitusta koskevat summat. Belgian mukaan nämä tiedot ovat kuitenkin olleet komission käytettävissä sovittelumenettelyn aikana, kuten 25.9.1996 päivätystä BBIR:n asiakirjasta ilmenee." [15]

28. Yhteisöjen tuomioistuin on hylännyt Belgian asiaa C-242/97 koskevassa oikeudenkäynnissä esittämän väitteen liian myöhään esitettynä työjärjestyksen 42 artiklan 2 kohdan mukaisesti. [16] Nyt tarkasteltavassa asiassa Belgian hallitus on esittänyt väitteen ajoissa eli se on ainakin muotomääräysten mukainen.

29. Komissio on kuitenkin jo asiaa C-242/97 koskevassa oikeudenkäynnissä esittämässään vastineessa perustellusti

15 — Edellä alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 169 kohta.

16 — Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia C-242/97, tuomion 115 kohta ja edellä alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 171 kohta.

väittänyt, että kaksi tarkastetuista yrityksistä oli osallistunut myös varastoinnin ennakkorahoitukseen ja että tarkastukset olivat näin ollen kohdistuneet myös tähän järjestelmään. Belgia ei ole kiistänyt tätä väitettä. Korjausten ulottaminen koskemaan varastoinnin ennakkorahoitusta on siten periaatteessa hyväksyttävää.

30. Edellä mainitun uusien väitteiden esittämiselle asetetun määräajan lisäksi on tarkasteltava lisätietojen esittämiselle hallintomenettelyn yhteydessä asetettua määräaikaa.[17] Belgia on esittänyt vasta 28.2.1997 jälkeen lisätietoja, joiden perusteella komissio ei olisi lainkaan tarkastanut varastoinnin ennakkorahoitusmenettelyn noudattamista Belgiassa. Toisin kuin Belgian hallitus väittää, näitä lisätietoja ei ole esitetty vielä sovitteluelimeen turvautumista koskevan pyynnön yhteydessä, vaan tällöin on ainoastaan tuotu esiin komission tiedoista poikkeavia lukuja, joita ei ole tarkemmin perusteltu. Koska ei ole näytetty, että näitä lisätietoja olisi muullakaan tavoin annettu ennen komission asettaman määräajan päättymistä, lisätietoja ei asetuksen N:o 1723/72 1 artiklan 3 kohdan mukaan oteta huomioon. Niitä ei siten tarkastella tässä yhteydessä.

31. Belgia viittaa myös interventio- ja tukiviranomaisensa 25.9.1996 laatimaan asiakirjaan, mutta ei ole selvyyttä siitä, minkä vuoksi tämän asiakirjan olisi pitänyt olla komission tiedossa.

32. Myös tämä väite on siten hylättävä.

E *Naudanlihasta vastaava henkilöstö Dendermonden tullitoimipaikassa*

33. Belgia on vasta asiassa C-242/97 jättämässään kannekirjelmässä, joka on päivätty 3.7.1997, esittänyt, ettei naudanlihaalan tarkastuksista Dendermonden tullitoimipaikassa vastannut pelkästään yksi virkailija[18] vaan hallinnollisia muodollisuuksia suoritti kolme virkailijaa ja yksi oli paikalla tehdäkseen tavaratarkastuksia.[19] Belgian mukaan tarkastuksista huolehti siten neljä virkailijaa.

34. Belgian hallituksen edustaja on suullisessa käsittelyssä vedonnut lisäksi siihen,

17 — Ks. edellä 20 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

18 — Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia C-242/97, tuomion 42 kohta ja alaviitteessä 4 mainitun ratkaisuehdotuksen 70 kohta.

19 — Saksan kielen käsite "tavaratarkastukset" tarkoittaa, että tavara arvioidaan ja sen mahdollisesta hyväksymisestä päätetään välittömästi. Asia käy selkeämmin ilmi hollanninkielisestä ilmaisusta "fysike controles" tai ranskankielisestä ilmaisusta "contrôles physiques".

että Belgia oli jo 22.5.1995 päivätyssä tiedonannossaan ilmoittanut, että Dendermondessa oli tarkastuksia suorittavien virkailijoiden lisäksi ollut paikalla myös valvontatoimintaa johtava virkailija.

35. Tältä osin on ensinnäkin todettava, että 22.5.1995 päivätty tiedonanto ei tue kannekirjelmän väitettä vaan on jopa ristiriidassa sen kanssa. Väitteellä, jonka mukaan Dendermondessa oli myös valvontatoimintaa johtava virkailija, ei riitauteta millään tavoin komission väitettä, jonka mukaan tarkastukset oli käytännössä suorittanut yksi ainoa tarkastaja. Se on pikemminkin yhtenevä komission esittämän lähtökohtaisen toteamuksen kanssa, jonka mukaan yksi virkailija oli vastannut Belgian kolmen suurimman naudanlihaalan vientiyrityksen tarkastamisesta ja tämän virkailijan avustaja punnitsi laatikot ja laski niiden määrän.

36. Kannekirjelmän väite kolmesta muusta Dendermondessa tarkastuksia suorittaneesta virkailijasta on sitä paitsi esitetty vasta 28.2.1997 jälkeen ja näin ollen liian myöhään.[20] Väitettä ei näin ollen voida ottaa huomioon.

20 — Ks. edellä 20 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

37. Myös tämä väite on siten hylättävä.

F *Sivafrostissa vuonna 1994 naudanlihaalalla toteutettu valvontajärjestelmä*

38. Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-242/97 antamassaan tuomiossa todennut seuraavaa:

"Kuudenneksi Belgian hallitus kiistää sen, että Sivafrostin tullivarastoon varastoitujen eri laatikoiden ainoa tunnistamiskeino olisi ollut kuormalavaan kiinnitetty paperiarkki, johon oli merkitty maksuilmoitusten numerot, ja että näin ollen tässä tullivarastossa laatikot oli mahdollista vaihtaa. Belgian hallitus väittää, että varastoidut laatikot oli varustettu merkinnöin, joista ilmeni tavaran laatu, paino ja numero. Hallituksen mukaan Sivafrostin tullivarastossa on sitä paitsi vuodesta 1994 lähtien käytetty varastointilistoja, joihin sisältyy samat tiedot kuin pakkausmerkintöihin, mikä mahdollistaa sen tarkastamisen, ovatko laatikot lähteneet varastosta.

On todettava, että Belgian hallitus ei ole osoittanut, että ne toteamukset, joihin komission päätös perustuu, olisivat virheellisiä. Erityisesti sen vuoksi, että Belgian hallitus ei ole väittänyt, että se olisi käyt-

tänyt yksityiskohtaisten varastointiluetteloiden järjestelmää varanhoitovuonna 1993 eli ajanjaksona, jota tilien tarkastaminen ja hyväksyminen koskee, se ei ole osoittanut komission väitettä lavojen riittämättömästä tunnistamisesta virheelliseksi." [21]

39. Yhteisöjen tuomioistuin ei näin ollen ole tähän mennessä pohtinut sitä, oliko varastointiluetteloja koskeva järjestelmä ollut vuonna 1994 riittävä tapa varmistaa, ettei laatikoiden sisältöjä ollut vaihdettu keskenään.

40. Tältä osin on aiheellista todeta aluksi, että Belgia ei ole osoittanut mitään tarkkaa varainhoitovuoden 1994 ajankohtaa, jona varastointiluetteloja koskeva järjestelmä oli otettu käyttöön. Tiedossa on ainoastaan, että Sivafrostin varastossa tehtiin luetteloita ajankohtana, jona komissio suoritti tarkastuksia. Tämän vuoksi ei voida lähteä siitä, että varastointiluetteloja olisi tehty koko Belgiassa koko varainhoitovuoden 1994 ajan.

41. Asiassa C-242/97 esittämässään vastineessa komissio on sitä paitsi korostanut, että tarkastetuilla varastointiluetteloilla ei ollut näkyvää yhteyttä maksuilmoituksiin eikä niiden perusteella voitu yksilöidä lavalla olleita laatikoita. Silloisen käytännön mukaan maksuilmoitusten [22] perusteella yksilöitiin vain ne tavarat, jotka oli siirretty lavalle. On kuitenkin välttämätöntä erottaa yksittäiset laatikot toisistaan ja sinetöidä ne sillä tavoin, ettei niiden sisältö ole vaihdettavissa. Belgia ei voinut osoittaa, millä tavoin varastointiluetteloiden käytöllä päästiin vastaavaan tulokseen.

42. Vaikka luettelojen käyttäminen olisikin ollut huomattava edistysaskel Sivafrostin varaston valvonnan kannalta, kyse on kuitenkin vain yhdestä naudanliha-alan tarkastuksia suorittavasta yhdestätoista tullitoimipaikasta. Vaikka komissio olisikin todistetusti tehnyt tässä yhdessä tapauksessa virheen, tämä ei kuitenkaan edellyttäisi, että tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tehtyjä korjauksia olisi pienennettävä. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan rahoitusta koskevan korjauksen määrän osalta komissio voi kieltäytyä hyväksymästä EMOTR:sta rahoitettavaksi esiin tulleita menoja, jos se toteaa, että riittäviä valvontamenetelmiä ei ole. [23] Väite on näin ollen hylättävä.

21 — Edellä alaviitteessä 3 mainitussa asiassa annetun tuomion 53 kohta.

22 — Maksutositteista ks. edellä alaviitteessä 4 mainitun asiaa C-242/97 koskevan ratkaisuehdotuksen 30 kohta.

23 — Edellä alaviitteessä 3 mainittu asia C-242/97, tuomion 122 kohta.

G *Loppuselvityksessä oleva virhearvio*

43. Tämä kohta koskee komission loppuselvityksessään esittämää arviota, jonka mukaan osa Dendermondessa tarkastetusta lihasta olisi ollut lehmänlihaa, vaikka todellisuudessa kyse oli häränlihasta. Komissio on myöntänyt tämän virheen jo asian C-242/97 yhteydessä.[24] Belgia väittää siten perustellusti, että komissio on tältä osin tehnyt virheen. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin asiassa C-242/97 todennut, että tämä virhe ei vaikuta komission varainhoitovuoden 1993 tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tekemään korjaukseen. Näin on oltava myös nyt tarkasteltavan asian osalta.

45. Myöskään nyt tarkasteltavassa oikeudenkäynnissä ei näin ollen ole mahdollista puoltaa Belgian vaatimuksia kokonaisuudessaan tai edes osittain. Varsinkaan ei ole mahdollista poistaa komission vilja- tai naudanliha-alaan soveltamaa kiinteämääräistä korjausta.

46. Toisenlainen lopputulos olisi ollut mahdollinen, jos Belgia olisi esittänyt kaikki oikeudenkäynnin aikana esiintuomansa seikat ajoissa. Tällöin molemmilla asianosaisilla olisi ollut mahdollisuus esittää kaikki tarvittavat tosiseikat, mikä ei ole enää mahdollista tämän oikeudenkäynnin yhteydessä.

47. Kanne on tästä syystä hylättävä.

H *Yhteenveto*

44. Tiivistäen on todettava, että ainoastaan viimeksi mainittu Belgian väite on perusteltu, mutta yhteisöjen tuomioistuin on jo asiassa C-242/97 antamassaan tuomiossa todennut, ettei kyseinen väite vaikuta komission päätöksen pätevyyteen. Komission toteamat muut puutteet ovat vakavia.

IV Oikeudenkäyntikulut

48. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Belgian kuningaskunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Belgian kuningaskunta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24 — Edellä alaviitteessä 3 mainitussa asiassa annetun tuomion 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

V Ratkaisuehdotus

49. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin antaa seuraavan tuomiolauselman:

1. Kanne hylätään.

2. Belgian kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.